

stupitelstva ze 3. dubna 1914 nelze pak z onoho dekretu nic těžiti, neboť dekret byl podle svého data vydán před tímto usnesením, takže za provedení tohoto usnesení považován býti nemůže. — — — —

Č. 8936.

Dávka z přírůstku hodnoty nemovitosti: * Doznala-li strana v trestním řízení soudním proti ní vedeném zcizovací cenu nemovitostí vyšší částkou, nežli jak ji udala v řízení ukládacím o dávce, nemůže vyměřovací úřad vzít za základ vyměření dávky prostě tuto vyšší cenu, aniž sám provede předem se stranou řízení o zjištění správné ceny.

(Nález ze dne 9. prosince 1930 č. 18.981.)

V ě c: Josef a Oliva S. v D. (adv. Dr. Kar. Horlivý z Pardubic) proti zemskému správnímu výboru v Praze o dávku z přírůstku hodnoty nemovitostí.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

D ů v o d y: Trhovou smlouvou z 1. června 1922 zcizili st-lé určité nemovitosti za cenu ve smlouvě uvedenou per 58.500 Kč, na základě kteréž byla dávka z přírůstku hodnoty plat. rozkazem z 30. září 1924 vyměřena. Po sdělení okr. fin. ředitelství, že důchodkovým trestním vyšetřováním bylo zjištěno, že skutečná cena prodaného objektu činí 150.510 Kč, a po nahlédnutí do spisů okr. fin. ředitelství byl vydán dodatečný platební rozkaz ze 4. června 1926, při němž za podklad výměry dávky byla vzata zcizovací cena posléze zmíněná.

Stížnost proti tomuto platebnímu rozkazu zamítl žal. úřad s tímto odůvodněním: Zakládá se sice na pravdě tvrzení, že min. fin. povolilo st-lům žádané zastavení trestního důchodkového řízení, takže zcizovací hodnota nemovitostí nebyla zjištěna během tohoto řízení. Za to však doznal spolust-l Josef S. při hlavním přeličení u krajského soudu v Ch. v trestní věci proti Josefu a Olivě S.-ovým pro zločin podvodu dle §§ 197 a 199 trest. zák., že kupní cena za statek mezi spolust-lem a Josefem B. byla smluvena od počátku na 150.000 Kč, a že Josef B. skutečně celý tento obnos zaplatil.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí uvážil nss toto:

Stížnost namítá, že okolnost, že spolust-l Josef S. při hlavním líčení trestním doznal, že cena za statek byla smluvena od počátku na 150.000 Kč, nestačí, aby úřad přijal tuto cenu jako prokázanou a položil ji za základ pro vyměření dávky; směrodatnou je prý prodejní cena úředně zjištěná, t. j. cena, ze které byl vyměřen státní převodní poplatek.

V tomto posledním směru nelze sice stížnosti přisvědčiti, neboť dávková pravidla neposkytují opory pro názor, že by cena položená za základ předpisu státního převodního poplatku byla závazna pro úřad vyměřující dávku z přírůstku hodnoty nemovitostí. Naproti tomu slu-

šelo dáti stížnosti za pravdu potud, pokud vytýká, že zcizovací cena nebyla zjištěna v řádném řízení.

Úřad příslušný vyměřiti dávku z přírůstku hodnoty nemovitostí je povinen všechny skutečnosti rozhodné pro vyměření dávky zjistiti si zásadně sám podle předpisů dávkových pravidel resp. podle všeobecných zásad správního řízení za účasti strany. To platí také o zcizovací ceně nemovitostí.

V případě, o který běží, úřad při dodatečném předpisu neprováděl však vůbec žádného řízení, nýbrž prostě — stranu ani neslyšev — vzal za základ zcizovací cenu, jak ji strana doznala v řízení před trestním soudem. Tento postup odporuje zásadě shora uvedené.

Úřad mohl snad k okolnosti, že strana v řízení soudním doznala zcizovací cenu 150.000 Kč, hleděti při oceňování důkazů jím v ukládacím řízení provedených, nemohl však pouhým doznáním strany, učiněným v trestním řízení soudním, pokládati cenu zcizovací také pro ukládací řízení o dávce za prokázanou a nemohl tudíž jedině na tomto doznání založiti svoje rozhodnutí. Poněvadž dle uvedeného zcizovací cena nebyla zjištěna způsobem procesně správným, spočívá výrok úřadu na řízení podstatně vadném.

Č. 8937.

Z á v o d n í v ý b o r y: * Potřeba nahlédnutí do mzdových a platových listin podle § 3 lit. b) zák. o záv. výborech může býti odůvodněna také tím, že se záv. výbor chce přesvědčiti o správnosti úpravy mezd podle nově uzavřené kolektivní smlouvy, a není potřebí, aby záv. výbor oznámil dříve zaměstnavateli konkrétní případy porušení této smlouvy.

(Nález ze dne 10. prosince 1930 č. 30.483/28.)

P r e j u d i k a t u r a: Boh. A 7516/28.

V ě c: Závodní výbor fy P. P. ve S. proti rozhodčí komisi dle zákona o závodních výborech pro soudní okresy Maršov, Žacléř a Trutnov o nahlížení do mzdových listin.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Závodní výbor v závodě firmy P. P. ve S. žádal v lednu 1928 firmu, aby mu dala nahlédnouti do mzdových listin a odůvodňoval svoji žádost tím, že již při první výplatě mzdy, vyplacené na základě nově uzavřené mzdové smlouvy, vyskytly se difference, které závodní výbor, jemuž přísluší dozírati nad dodržováním mzdových a pracovních smluv, může vyšetřiti jen nahlédnutím do mzdových listin. Zaměstnavatelská firma žádala, aby závodní výbor uvedl ty zaměstnance, kteří mají za to, že při výplatě mzdy byli poškozeni, což však závodní výbor učiniti odepřel, uváděje, že nahlédnutím do mzdových listin právě se chce přesvědčiti, zda jednotlivá k němu došla udání odpovídají pravdě, či má-li je zamítnouti. Když firma na svém stanovisku setrvala, podal závodní výbor stížnost k rozhodčí komisi v Trut-